

[Køpke Christensen]

træder som Hendes Majestæts loyale opposition. Her er det regeringen, der optræder som oppositionens loyale regering og udmønter oppositionens ønsker i lovforslaget. At regeringens opbakning til sundhedsministerens lovforslag kan ligge på et meget lille sted, fremgår tydeligt af bemærkningerne til lovforslaget og af fremsættelsestalen.

Fremskridtspartiet har meget svært ved at tro, at det vil være en positiv landvinding for sundhedssektoren, hvis der sker udpegning af en sådan opmand. Sundhedsministeren foreslår som bekendt, at nu må denne opmand ind i billedet, og det kan vi overhovedet ikke forstå. Lovforslaget kan efter vores opfattelse få den virkning, at man trækker en række væsentlige spørgsmål væk fra lægerne og de folkevalgte organer. Det virker ikke som nogen overbevisende god idé at gennemføre en arbejdsretlig procedure, der indebærer et brud med den sædvanlige løsning af interessekonflikter på dette område.

Samtidig viser lovforslaget, hvordan de socialistiske partier med støtte fra De Radikale trækker de alment praktiserende læger endnu længere væk fra den frie erhvervsudøvelse. Trin for trin nærmer man sig det mål, de socialistiske partier ønsker, nemlig en komplet ufri lægestand med nærmest tjenestemandslignende ansættelsesbetingelser. Det er et moralsk, lægehvervet er kommet ud i, og jeg vil gøre den bemærkning, at både læger og patienter burde gøre oprør imod denne snigende socialisering af lægehvervet. Det, der efter vores opfattelse vil tjene patienter, læger, ja hele samfundet bedst, vil være at få frigjort læger og patienter fra den utrolige dyne af offentlig styring, der gennemsyrrer hele dette område.

Det er et meget stort problem, at lægerne i dag er underkastet ikkemærkedsekonomiske betingelser. Det fører til, at lægerne, som vi har set det ved aftalen af 21. december 1990, bruger meget energi på som andre grupper af offentligt ansatte at tiltage sig økonomiske fordele på andre gruppers bekostning. Man kunne ønske sig et lægehverv, der ville kaste lænkerne af sig, sige nej til offentlig overstyring, læger, der vil bruge færre kræfter på at virke som sygesikringsadministratorer og flere kræfter på patientbehandling.

Men foreløbig drejer det sig om oppositionens lovforslag udarbejdet og fremsat af sund-

hedsministeren. Under udvalgsbehandlingen vil vi fra Fremskridtspartiets side med interesse lytte til de berørte parter synspunkter, og hvis der er et flertal for lovforslaget, vil vi i Fremskridtspartiet sagligt medvirke til at undersøge, om vi ved ændringsforslag kan afbøde nogle af de skadevirkninger, der her tegner sig, sådan som ministeren også selv har påpeget i bemærkningerne.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Enten har hr. Køpke Christensen en ultrakort hukommelse, eller også er dette et udtryk for eklatant hykleri fra Fremskridtspartiets side. For et øjeblik siden sagde hr. Køpke Christensen, at dette var en helt exceptionel situation; regeringen var blevet tvunget til at fremsætte et lovforslag, som var pålagt den af oppositionen. For 10 minutter siden behandlede vi et forslag om autorisation af kiropraktorer, der, så vidt jeg ved, var fremtvunget ved et flertal i Folketinget bestående af S, SF og Fremskridtspartiet. Den eneste forskel fra kiropraktorforlaget til dette forslag er, at Fremskridtspartiet ikke er med i det alternative flertal.

Lis Noer Holmberg (CD):

Ja, sådan skifter det jo.

Da vi her i salen behandlede beslutningsforslag nr. B 5 den 28. december 1990, gav vi udtryk for, at de to parter, nemlig Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Praktiserende Lægers Organisation, i løbet af 3 måneder skulle se at gøre sig færdige og blive enige. Vi var faktisk på det tidspunkt enige med regeringen i det, den lagde frem.

Imidlertid blev fristen forlænget til den 30. juni 1991, og vi må nu se hen til, at man efter flere års forhandlinger finder frem til enighed. Det må altså være op til de to parter at finde en løsning; de har fået yderligere tre måneder til det, og derfor mener vi ikke, at der er brug for en opmand. Så kort kan det siges.

Elisabeth Arnold (RV):

Der var et par ordførere, der tidligere under behandlingen af dette lovforslag udtrykte forhåbninger om, at det flertal, der var i Folketinget mellem jul og nytår, bestående af Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Det Radi-